

SÈRIE 1

Geometrització

Consideracions generals:

Cal tenir en compte que no hi ha una única resposta. Per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per a cada opció.

Exercici 1

(2 punts)

Opció A

L'estudiant ha de fer una anàlisi formal comparativa de la **imatge 1** i de la **imatge 2**.

Les imatges tenen prou elements formals coneguts per l'estudiant, perquè pugui suggerir diverses anàlisis. Si s'argumenten de forma coherent, poden ser totes elles vàlides.

Ressaltem:

1. Picasso organitza l'espai al marge de les normes de la perspectiva cònica. No existeix la sensació de profunditat. Delaunay escenifica una dona en un jardí en diferents plans de profunditat. Les dues obres no busquen els límits del quadre per expandir-se cap fora.
2. Cromàticament la paleta de Picasso és austera. Formes anguloses fragmentades d'ocres i grisos organitzen la superfície pictòrica. En el fort contrast dels degradats negres i els ocres quasi blancs és on podem establir un cert vincle amb l'explosió del color de Deulanay. El recurs de la gradació severa de colors del cubisme de Picasso no el trobem en Delaunay, ell utilitza taques planes saturades de color.
3. Picasso parteix de la forma, Delaunay del color. Picasso crea estructures que s'entremesclen i xoquen. Les formes de Delaunay estan delimitades, no es juxtaposen. Tot i la geometrització, en ambdues obres es mantenen les proporcions. El ritme de les formes anguloses de Picasso té el seu equivalent en la geometria circular i el color lluminós de Delaunay. Picasso, d'una banda, desestructura la figura, però, de l'altra, el degradat negre actua alhora de línia contorn, com una armadura que sosté la figura. Delaunay no treballa el contorn (excepte en la planta del fons).

Proves d'accés a la Universitat 2024, convocatòria ordinària. Criteri específic d'avaluació

4. Al quadre de Picasso les formes i els colors agafen vida pròpia, es deslliguen de la realitat, s'adapten a la composició independent del model que es reproduïx. El referent és desmembrat i analitzat. Tracta de manera arbitrària la forma. Delaunay manté també algunes d'aquestes propostes geometritzades però dona al color i al moviment un protagonisme inexistent en el cubisme. Són dues composicions amb un poderós atractiu artístic on es mostra que es pot aconseguir la bellesa deslligada de la il·lusió visual de reproduir un element concret.

5. L'obra de Picasso pertany al moviment anomenat "Cubisme analític" i l'obra de Delaunay pertany al moviment anomenat "Cubisme òrfic".

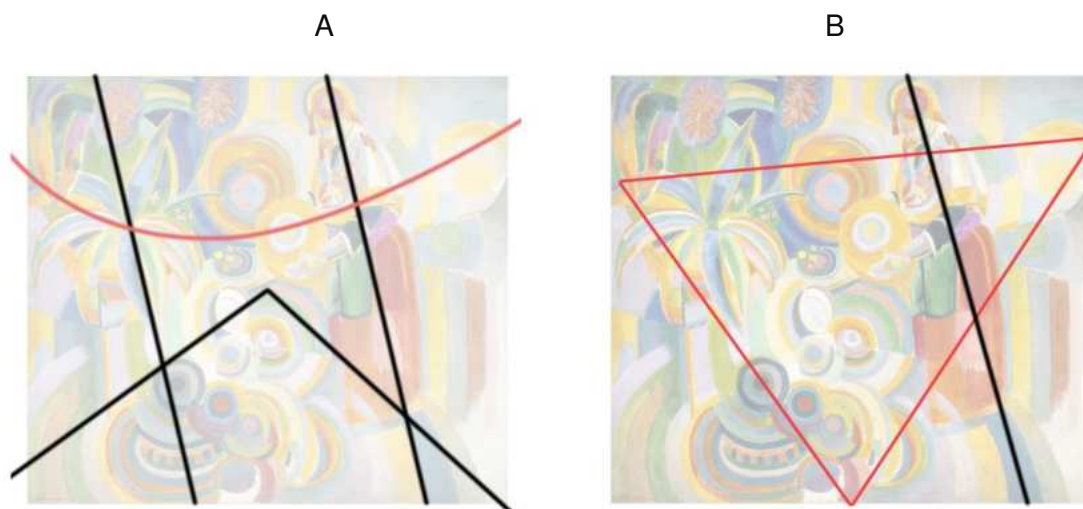
Es valoren també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne o derivada de visites a exposicions, o d'establir relacions amb obres literàries, cinematogràfiques o musicals.

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura.

OPCIÓ B

L'estudiant ha de fer un croquis analitzant la composició de la imatge 2 i, a més, fer una breu descripció de la composició.

Imatge 2

Estructura compositiva: presentem dos croquis, però es valorarà qualsevol altre croquis que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostrï una comprensió estructural de la imatge.

Esquema de composició A: composició formada per dues línies obliqües verticals paral·leles inclinades cap la part esquerra. Una forma corba travessa la part superior de manera horitzontal. Dues línies surten des de la base i s'interseccionen al centre de la imatge.

Esquema de composició B: esquema de composició format per un triangle els vèrtexs del qual estan situats al centre de la base i a la part superior dels costats verticals del quadre. L'altre element configurador del croquis és una línia vertical obliqua desplaçada cap l'esquerra que travessa el triangle.

IDEES CLAU

Ressaltem:

1. Pintura amb un cert aire escenogràfic de format quasi quadrat. La peça representa un espai exterior, diürn i molt lluminós. Elements figuratius i abstractes conviuen al servei del color.
2. El dinamisme compositiu està resolt gràcies al contrast d'elements abstractes amb elements figuratius. El ritme està accentuat pel diàleg entre elements

Proves d'accés a la Universitat 2024, convocatòria ordinària. Criteri específic d'avaluació

verticals i formes circulars (figura humana i franges allargades amb geometries arrodonides. Delaunay evidencia el vincle entre el moviment i color.

3. La composició s'articula a través de tres focus. La planta de l'esquerra, la figura humana i el primer terme. Estructures circulars i franges paral·leles completen la superfície. La geometrització i el contrast cromàtic fan de nexa entre la figura i el fons. L'autor emfatitza el color i li atorga un paper constructiu.
4. Tot i festejar amb l'abstracció, la disposició espacial remet a una representació clàssica de l'espai. La profunditat es representa amb tres elements clarament situats en diferents plans. Algunes zones diluïdes de color de la dreta i zones fosques de l'esquerra insinuen dues maneres d'accentuar la profunditat. La disposició circular del terra facilita la ubicació i estabilitat de la dona, a més apropa la representació cap la figuració.
5. La composició és circular, concèntrica. Sembla dirigir-se cap el centre del quadre, no busca la continuïtat exterior.
6. L'obra s'adscriu al moviment anomenat "Cubisme òrfic".

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura.

Exercici 2

(8 punts)

Consideracions generals:

Aquest és un exercici englobat dins el tema «Geometrització». Les imatges 1 i 2 hi fan una referència explícita.

L'objectiu de l'exercici és obtenir una interpretació geometritzada de la imatge 3 (en format horitzontal) o de la imatge 4 (en format vertical).

Es tracta d'un exercici de creació complex resultat de sintetitzar, per part de l'examinand/a, diferents aportacions parcials habituals en l'aprenentatge del dibuix artístic, en aquest cas l'elaboració de relacions entre figuració i abstracció geomètrica. Aquests capacitats són:

1. La memòria visual, ja que es demanen representacions de figures humanes, objectes i contextos que sens dubte figuren en l'arxiu visual personal.
2. Capacitat de representació, ja que es requereix versemblança dels elements representats i transformats.
3. Interpretació i imaginació, és a dir, intentar donar una resposta pròpia i original resultat de la transformació subjectiva dels elements triats.
4. Domini tècnic en l'ús de la tècnica triada segons l'opció A o B.

Com a consideracions generals cal tenir en compte que l'examinand té l'opció de resoldre l'enunciat usant diferents graus de figuració, i que es valorarà:

- Les qualitats estètiques, expressives i representatives per les quals l'examinand/a ha optat.
- La destresa en l'ús de la tècnica emprada i escollida lliurement.
- El risc en presentar solucions creatives.

Ebossos

(2 punts):

En el primer esbós l'examinand ha d'estudiar la geometrització de la imatge seleccionada (pàgina 8 del quadern d'examen), mentre que en el segon ha d'estudiar la geometrització un detall de la imatge seleccionada (pàgina 9 del quadern d'examen). Aquestes intencionalitats han d'ésser ben evidents als esbossos. NO es puntuen els esbossos que no responguin a l'enunciat de la pregunta. L'esbós ha de servir per preparar realment el dibuix gran.

Proves d'accés a la Universitat 2024, convocatòria ordinària. Criteri específic d'avaluació

Es valora:

- La utilització clara del dibuix per fer un projecte artístic (dibuix en DIN A3 de 29,7 cm x 42 cm) i com a mitjà de pensament visual.
- La destresa en l'ús del mitjà triat.

Treball de 29,7 x 42 cm

(6 punts)

Es valora:

- La capacitat imaginativa per interpretar geomètricament la realitat.
- La competència gràfica per resoldre geomètricament la proposta (a mà alçada, amb regles o combinant ambdues).
- La capacitat de relacionar la figura i el fons.
- L'habilitat de l'examinand a l'hora de crear una ambientació a través de llums i ombres, degradats, contrastos, superposicions, tal com es demana a l'enunciat.
- La capacitat imaginativa de la representació de l'escena.
- El domini de la composició i de la superfície del dibuix.
- La creativitat en la interpretació dels elements que es demanen en l'enunciat.
- El bon tractament de la tècnica triada.
- Altres aspectes que el/la corrector/a pot considerar en funció de la mena de dibuix que s'hagi fet.

El/la corrector/a ha d'adoptar els criteris de flexibilitat recomanats a les reunions de correctors/es.

L'examinand/a té l'opció d'escollir la tècnica dins de les anomenades "tècniques seques" i optar per una resposta monocroma (opció A) o en color (opció B), per tant, es valorarà especialment l'ús correcte de la tècnica triada lliurement.

SÈRIE 5

Reinterpretació d'una obra d'art.

Consideracions generals:

Cal tenir en compte que no hi ha una única resposta. Per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per a cada opció.

Exercici 1

(2 punts)

OPCIÓ A.

L'estudiant ha d'analitzar els valors semàntics de la **imatge 1** amb un màxim de 10 línies.

IDEES CLAU:

Imatge fotogràfica amb un text manuscrit. La composició és harmònica i formalment equilibrada per la simetria de les dues finestres i els dos quadres. Certes parts difuminades de l'àngel li confereixen moviment. La fotografia ens acostava a la narració cinematogràfica.

Ressaltem:

1. Fotografia molt elaborada. Michals es situa a l'extrem contrari del fotoperiodisme.
2. Concepció fotogràfica singular més propera al pensament que no pas a l'esdeveniment. Atracció cap allò inconscient. L'obra connecta amb la pintura surrealista i metafísica amb influències directes d'artistes com René Magritte, Giorgio de Chirico o Balthus.
3. L'autor es replanteja el llenguatge fotogràfic. El fotògraf superposa un breu text escrit a mà sobre la imatge. Michals fa ús d'un complement per explicar la imatge a fi d'aclarir-ne el significat. A l'escriure qüestiona el poder absolut d'una imatge. *The fallen angel* forma part d'una seqüència d'imatges. La seqüencialització li permet explicar millor una història.
4. En l'aspecte formal la peça és de mida reduïda. D'una banda desvetlla una contemplació més íntima i alhora mostra una expressió crítica al mercat de l'art propens al gran format.

Proves d'accés a la Universitat 2024, convocatòria ordinària. Criteri específic d'avaluació

5. Duanne Michals en aquesta obra reinterpreta amb un llenguatge poètic i sensual un tema molt elaborat a la història de l'art europea: l'anunciació.
6. El fet que la noia estigui dormint i l'atmosfera de l'espai ens remet al somni i al surrealisme. (Ens ho indica també la imatge 2).
7. S'han relacionat dos àmbits temàtics: l'erotisme i la religió. Aquesta relació no és nova. Existeixen molts antecedents a la història de l'art.
8. Semànticament es barreja de tradició cristiana (àngel) i la pagana (noia com a Venus).

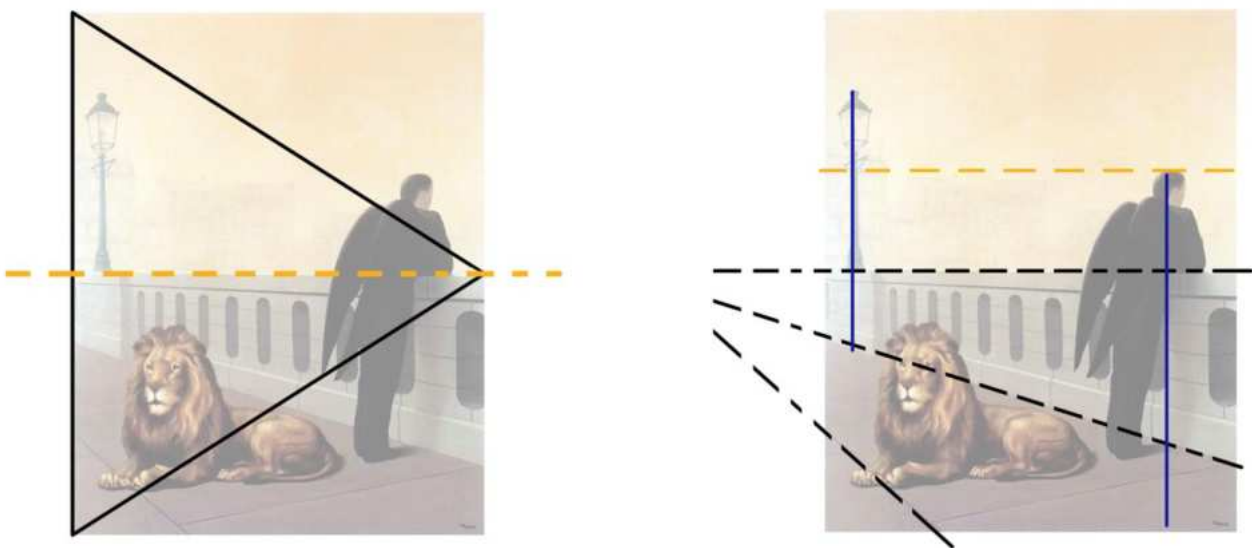
Es valoren també aquells comentaris fruit de l'experiència directa i personal de l'alumne, com ara visites a exposicions, relacions amb obres literàries, cinematogràfiques o musicals.

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura

OPCIÓ B.

L'estudiant ha de fer una anàlisi per estudiar la composició mitjançant un esquema de la imatge 2 i, a més, fer una breu descripció de la composició

IDEES CLAU:

Imatge 2.

Obra pintada a l'oli, de format vertical, surrealista i de caire melancòlic. Ressaltem:

1. La composició és estàtica i equilibrada. El quadre està estructurat a partir d'un eix horitzontal a la meitat del quadre (la barana del pont). Dos elements verticals (figura humana i fanal) contrasten amb dos elements horitzontals (el lleó i els edificis del fons). Una franja central horitzontal que coincideix el pont del fons funciona com un eix que separa la part inferior de la superior. La obliquïtat de la base del pont i els forats de la barana dinamitzen l'escena. Els dos protagonistes situats d'esquena creen una certa ambivalència. D'una banda les direccions oposades de les seves mirades ens porten fora dels límits del quadre. Tanmateix aquesta incomunicació crea una imatge estàtica entre el lleó i la figura humana (aïllats en el seu desconsol).
2. La representació espacial està organitzada en tres plans. La diferència de la mida dels elements i la resolució més o menys nítida defineixen el primer pla (home i lleó) del fons (edificis). El fanal està situat en el segon pla i funciona de nexa entre el primer pla i el fons. L'expressivitat de la perspectiva del pont accentua la profunditat i l'enllaça amb el segon pla. El punt de fuga situat fora del quadre i el pont tallat a la part inferior dreta donen una certa continuïtat més enllà dels marges de la pintura.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Observació: hem presentat dos esquemes orientatius però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostrï una comprensió estructural de la imatge.

Esquema de composició 1: esquema de composició format per un eix de simetria horitzontal a la meitat de la imatge i per un triangle amb la base situada al costat vertical esquerra i el vèrtex al punt mig del costat vertical dret

Esquema de composició 2: línia de l'horitzó a la meitat del quadre acompanyat de línies obliqües que fugen fora dels límits del quadre. Distribució compositiva complementària amb dues línies verticals i una horitzontal.

Exercici 2

(8 punts)

Consideracions generals:

Aquest és un exercici englobat dins el tema «Interpretació d'obres d'art». L'objectiu global de l'exercici és obtenir una escena onírica amb l'*Àngel Turiferari* de protagonista. Les **imatges 1 i 2** han de servir d'inspiració com una manera de visualitzar una obra d'art on apareix un àngel, però no es poden copiar directament.

Es tracta d'un exercici de creació complex, en que l'estudiant ha de sintetitzar diferents aptituds habituals en l'aprenentatge del dibuix artístic. Concretament en aquest cas, ha de sintetitzar les capacitats de representació que tenen relació amb la l'estudi d'una escultura i la seva reinterpretació en clau surrealista. Aquests capacitats són:

1. La memòria visual, ja que es demanen representacions de figures humanes, objectes i contextos que sens dubte figuren en l'arxiu visual personal.
2. Capacitat de representació, ja que es requereix versemblança dels elements representats i transformats.
3. Interpretació i imaginació, és a dir, intentar donar una resposta pròpia i original resultat de la transformació subjectiva dels elements triats.
4. Domini tècnic en l'ús de la tècnica triada segons l'opció A o B.
5. Com a consideracions generals cal tenir en compte que l'examinand/a té l'opció de resoldre l'enunciat usant diferents graus de figuració i que es valorarà:
 - Les qualitats estètiques, expressives i representatives per les quals l'examinand ha optat.
 - La destresa en l'ús de la tècnica emprada i escollida lliurement.
 - El risc en presentar solucions creatives.

Esbossos (2 punts):

En el primer esbós l'examinand/a ha d'estudiar la composició general del dibuix (pàgina 9 del quadern d'examen) mentre que en el segon ha d'estudiar només un detall de la composició (pàgina 10 del quadern d'examen).

Aquestes intencionalitats han d'ésser ben evidents als esbossos. NO es puntuen els esbossos que no responguin a l'enunciat de la pregunta. L'esbós ha de servir per preparar realment el dibuix gran.

Es valora:

- La utilització clara del dibuix per fer un projecte artístic (dibuix en DIN A3 de 29,7 cm x 42 cm) i com a mitjà de pensament visual.
- La destresa en l'ús del mitjà triat.

Treball de 29,7 x 42 cm (6 punts)

Es valora:

- Especialment la capacitat de reinterpretar l'*Àngel Turiferari* en una escena onírica.
- La competència gràfica per resoldre de manera versemblant l' *Àngel Turiferari*.
- Les aportacions imaginatives i irrealistes en la representació i relació dels elements. La capacitat per dotar l'escena dibuixada d'una dimensió il·lògica amb aparença de normalitat.
- L'habilitat de l'examinand/a l'hora de resoldre la representació del caràcter de la llum de l'escena imaginada, tal com es demana a les observacions de l'enunciat.
- El domini de la composició i de la superfície del dibuix.
- El bon tractament de la tècnica triada.
- La creativitat en la interpretació dels elements que es demanen en l'enunciat.
- Altres aspectes que el/la corrector/a pot considerar en funció de la mena de dibuix que s'hagi fet.

El/la corrector/a adoptarà els criteris de flexibilitat recomanats a les reunions de correctors.

L'examinand/a té l'opció d'escollir la tècnica dintre de les anomenades "tècniques seques" i optar per una resposta monocroma (opció A) o en color (opció B), per tant, es valorarà especialment l'ús correcte de la tècnica triada lliurement.